

[Ole Vig Jensen]

godt sige, at området står ikke umiddelbart øverst på det radikale venstres prioriteringsliste. Vi tror nok, at vi har brug for en mere dybtgående debat om området, og vi vil gerne medvirke til de bestræbelser, der er i gang for at sikre en større smidighed og fleksibilitet i de videregående uddannelser. Vi vil også gerne være med til at fremme arbejdet for at skabe nye korttids- og mellemuddannelser og måske også for at få omdannet nogle af de længerevarende studier til udprægede korttidsstudier med medfølgende udbyggede muligheder for efteruddannelse og videreuddannelse, alt sammen i god overensstemmelse med de tanker, man gør sig om livslang uddannelse eller tilbagevendende uddannelse, hvilket begreb man nu ønsker at arbejde med.

Med den tid, der er til rådighed, skal jeg lade være med at sige noget om adgangsreguleringen, men jeg mener, at der nok er behov for, at vi på et senere tidspunkt får drøftet den sag igennem igen, idet alle vel anerkender, at der er problemer knyttet til området, sådan som det fungerer i dag.

Vedrørende uddannelsesstøtten har vi selvfølgelig mærket os, at det centrale uddannelsesråd nu er kommet med sit udspil, og jeg går ud fra, at det skal give anledning til mere dybtgående overvejelser med henblik på fremtiden. Men vi har også fra radikal side hæftet os ved, at regeringen har sagt, at den er indstillet på at forbedre uddannelsesstøtten med 250 mill. kr. i 1980 og yderligere 250 mill. kr. i 1981. Det er vi indstillet på at ville medvirke til, men jeg kan også sige, at vi er interesserede i at fremrykke tidspunktet for iværksættelsen, sådan at man allerede i 1979 går ind i overvejelser om at forbedre uddannelsesstøtten. Vi mener faktisk, det er nødvendigt. Vi vil gerne være med til at forhandle om det, og vi har ikke lagt os fast på noget bestemt beløb.

Så til afslutning voksenundervisningen, som vi gerne vil være med til at prioritere højt og måske i virkeligheden højest. Det er et område, som har været forsømt i forhold til de behov, der har været konstateret gennem de senere år. Jeg vil også godt sige, at fra radikal side vil vi gerne være med til at gennemføre et voksenundervisningens handlingsprogram, og vi vil gerne arbejde frem imod at kunne udarbejde og vedtage her i folketinget et, om man vil, 9 punkts program

for voksenundervisningen, ganske som vi har kendt det for folkeskolens område, hvor man lagde en plan for gennemførelsen af en række reformer af betydning for folkeskolen. De blev ikke gennemført uden sved, det ved vi, men det er formentlig den samme opgave, der ligger for på voksenundervisningens område. Vi mener, det er nødvendigt, at vi får lavet et sådant aktionsprogram, får taget fat på problemerne og får gennemført de nødvendige reformer i den takt, som det nu er muligt at overkomme.

Der er naturligvis en lang række elementer, som kan indgå i et sådant handlingsprogram. Vi mener, det er nødvendigt – og endda snarest – at få iværksat et forsøgs-, udviklings- og forskningsarbejde omkring voksenundervisningen. Vi ved, der er gjort de første begyndelser, navnlig med ønsket om at få kortlagt de problemer, der knytter sig til de korttidsuddannede. Jeg synes, det var ønskeligt at få taget fat på den opgave, endda snarest muligt.

Vi vil gerne være med til at udvikle alternative førstegangsuuddannelser. Det spørgsmål har været rejst her i dag, om de voksenuddannelser, vi har på området, i høj grad er præget af børneskolen. De bør udarbejdes på de voksnes egne præmisser, og det kunne være et af de elementer, der indgik i et sådant handlingsprogram.

Vi mener også, at vi bør overveje, hvordan vi kan konvertere arbejdsløshedsunderstøttelse til en form for uddannelsesstøtte, sådan at man udnytter den ofte indholdsløse arbejdsløshedsperiode på en mere konstruktiv og positiv måde, f. eks. gennem udnyttelse af uddannelsessystemet. Vi ved meget vel, at der knytter sig en række problemer hertil, men de er til for at blive løst, og vi mener, vi bør tage fat om dem.

Der kunne nævnes flere ting. Om programmet skal indeholde 9 punkter eller 7 eller 11, er naturligvis ikke afgørende. Det afgørende er, at vi får taget fat på at få formuleret et handlingsprogram for voksenundervisningen.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti ønsker at understrege, hvor vigtigt det er, at folkeskolen får den fornødne arbejdsro, hvor vigtigt det er, at der ikke hele tiden ændres ved det bestående.